

155/33 již vymáhaného. Skutkový podklad je jen částečně stejný a tato okolnost může mít význam jen pro spojení obou žalob k současnému projednání podle § 187 c. ř. s. nebo pro přerušení podle § 190 c. ř. s. Ovšem, pokud se žaloba domáhá pod 1. zastavení dodávky elektrické energie, jest nárok ten totožný s žalobním nárokem, již pod Ck I 155/33 uplatňovaným a domáhajícím se výroku o zdržení se nabídky a dodávky elektrické energie, a rekurent neprávem tvrdí, že nová žaloba je žalobou odstraňovací, kdežto prvá žalobou zdržovací. Zákaz dodávky je nárokem zdržovacím, odstraňovací žaloba musila by se domáhati odstranění různých zařízení dodávku umožňujících, což však žaloba v souzeném případě nežádá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací soud poukazuje na správné odůvodnění rekursního soudu, k němuž vzhledem k vývodům dovolacího rekursu dodává: § 15 zákona proti nekalé soutěži má na mysli jen a výlučně žaloby zdržovací a odstraňovací. Pod čís. 2 až 6 žaloby zažalované nároky na náhradu škody, odškodného, útrat sporu a uveřejnění odsuzujícího rozsudku nejsou proto ustanovením § 15 dotčeny, ježto tu jde o samostatné nároky, jež lze bez zřetele na nárok zdržovací neb odstraňovací, z něhož jsou odvozovány, kdykoli úplně samostatně uplatňovati.

Čís. 13923.

V řízení o prozatímním opatření k zajištění zdržovacího nároku podle zákona o nekalé soutěži nelze prokazovati pravdivost tvrzení prý zlehčujících.

K povolení prozatímního opatření stačí, že pozastavený článek byl otištěn v časopise vydávaném odpůrcem jako odpovědným redaktorem. Nárok na prozatímní opatření jest tu opodstatněn již touto skutečností, bez ohledu na zavinění nebo vědomí skutku.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1934, R I 1184/34.)

K zajištění nároku firmy Josef P., dům dámského kadeřnictví a vlásenkářství v Praze, proti Josefu Š-ovi, kadeřníku v Praze, ve sporu podle zákona proti nekalé soutěži, zapověděl soud své stolice žalované straně, by nerozšiřovala tvrzení: 1. že práce sašetami je vyložený podvod, 2. že kadeřníci používáním sašet zničili by si to málo, co ještě mají, 3. že nákup sašet znamená zbavování se peněz za věc neužitečnou, 4. že vlasy, které jsou ošetřeny sašetami, jsou jediná koudel a směřují do všech stran světových. Důvody: Žalující firma pracuje ve svém závodě kadeřnickém na provádění trvalé ondulace a uvádí, jak jest nesporno, do obchodu k provádění této ondulace sašety. I žalovaný jest kadeřníkem a jest tudíž obě dvě strany pokládati za soutěžitele ve smyslu § 46 zák. čís. 111/1927. Výtiskem časopisu »Pražský kadeřník«, jehož jest, jak osvědčeno tímto časopisem ze dne 15. května 1933, redaktorem a vydavatelem, uveřejnil žalovaný článek nadepsaný »Trvalá bez

aparátu». V tomto článku jest mezi jiným i tvrzení, pokud se týče údaje ve výroku uvedené a to v takové souvislosti, že po názoru soudu údaje ty, byť i byly pravdivé, jsou objektivně nepřezkoumatelné, aspoň pro průměrného čtenáře a obsahují taková tvrzení, že mohou podnik žalující firmy zabývající se ondulováním pomocí sašet ve značné míře ohroziti. Údaje se staly zřejmě za účelem soutěže, neboť učiněny byly soutěžitelem a »při zlehčujících údajích živnostníka v soutěžním poměru k žalobci mluví předem úmysl soutěžní«. Obdobný názor zastává i judikatura říšsko-německá. Jest tu tedy skutková podstata jednání spadajícího pod ustanovení § 10 odst. (2) zák. proti nekalé soutěži. Soud má, hledě ke konstantní judikatuře, za osvědčený zdržovací nárok žalující strany a poněvadž, i kdyby žalovaný jen jako redaktor řečeného časopisu učinil pozastavené údaje, bylo by lze ho žalovati na zdržení se údajů těch, jakožto osobu zodpovědnou za obsah časopisu zdržovací žalobou a poněvadž nelze předpokládati, že podle návrhu a podle osvědčení k němu učiněných jest míti za jedině možno, že žaloba zdržovací a zastavovací bude bez dalšího jednání zamítnuta (čís. 9665 sb. n. s.), navrhované prozatímní opatření povolil. Ohrožení nároku jest osvědčeno již tím, že pouhé pokračování v činnosti jest s to působiti žalobci úbytek na prodávaném zboží pokud se týče na užívání sašet mezi kadeřnictvem a již tím tedy jest ve smyslu § 381 ex. ř. žalobci působena škoda těžce zjištělná a tudíž po rozumu zákona nenahraditelná. Pokud se týká námitky aktivní legitimace strany žalující nepokládá ji soud za důvodnou, poněvadž dle judikatury nemusí býti soutěžitel výslovně jmenován (uveden podnik jménem), jehož se zlehčování týká, nýbrž přiznává se aktivní legitimace k žalobě zdržovací každému ze soutěžitelů, kteří mohou býti závadným jednáním dotčeni, jak vyslovil Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí čís. 12638 sb., jehož se správně žalující strana dovolává. Re - k u r s n í s o u d zamítl návrh žalobkyně na vydání prozatímního opatření. D ů v o d y: Návrh na vydání prozatímního opatření žalující strana neodůvodňuje tvrzením, že vyrábí a přivádí do obchodu nový způsob trvalé ondulace pomocí sašetů, což jest tvrzeno jen v prvním odstavci žaloby, nýbrž tím, že ve svém závodě provádí ve značném rozsahu trvalou ondulaci pomocí sašetů, které nabízí a doporučuje všem dámám, takže zákazníci dají si ošetřovati vlasy v podniku žalující strany sašetami. Netřeba se proto obíratí otázkou, zda žalující strana jest výrobcem sašetů, zda je uvádí na trh a zdali má k tomu živnostenské oprávnění. Nic takového v návrhu na povolení prozatímního opatření není tvrzeno a osvědčení o tom není nabídnuto. Jest proto za podklad navrženého prozatímního opatření vzíti tvrzení, že žalující firma do svého kadeřnického obchodu zavádí, avšak nikoliv výlučně, sašety k provozování trvalé ondulace. Tímto tvrzením není vyloučeno, že i jiné kadeřnické firmy pracují se sašetami jakožto pomůckou, jejíž původ a výhradné užívání nejsou vázány na závod žalobkyně. Již z toho plyne, že navrhovatelka neosvědčila zvláštní nárok, který by ji opravňoval žádati od žalovaného, by se zdržel kritiky této kadeřnické pomůcky. Žalující strana také neosvědčila, že žalovaný napadenou zprávu v časopise »Pražský kadeřník« uveřejnil, neboť dle předloženého výtisku jest jen jeho odpovědným redaktorem. Není osvědčeno, že tento článek byl ve spojitosti s reklamou žalující firmy v časopisech, které předložila, a že se právě

týkal sašetů touto firmou užívaných a doporučených, neboť mluví všeobecně o velkých firmách, které zavádějí jako novotu »sašety« na místo ondulace aparátem. Sachet = sáček znamená pouhý obal a záleží hlavně na jeho obsahu, jehož jakost může býti u jednotlivých firem různá. Žalující firma užívala ve svých reklamách pro prostředek jí propagovaný výrazu »obklad Aros«, takže ani z toho nelze souditi na totožnost s pojmem sašet. Příznačno jest, že žalující firma v inserátu ze dne 14. května 1933 vyzývá, aby se energicky zamítaly všechny systémy, které nenesou značku »Aros«. Pokud první soud pokládá ohrožení nároku za osvědčené již tím, že pouhé pokračování v činnosti jest s to způsobiti žalobci úbytek na prodávaném zboží (na užívání sašetů) mezi kadeřnictvem, přehlíží, že v žádosti za povolení prozatímního opatření škoda z úbytku prodeje sašet není tvrzena, nýbrž jen uvedeno, že žalobkyně na zavedení tohoto způsobu ondulace věnovala mnoho peněz; ve spojení s ostatním obsahem této žádosti jest míti za to, že se žalobkyně obává škody tím, že se tato vydání nevyplatí, když počet zákaznic, které si u ní dají ondulovati vlasy, následkem uvedeného článku klesne. Že by tomu tak bylo, z nabídnutého osvědčení neplyne ani z okolnosti, že časopis »Pražský kadeřník« jest určen pro členy společenstva holičů a kadeřníků v Praze. Není ani osvědčena obava, že by žalovaný při budoucí kritice »sašetů« použil stejných slov, na jichž zdržení jest žalováno. Použití jiných slov ke zlehčení sašetů však ani tímto prozatímním opatřením by nebylo zabráněno. Vzhledem k tomu, že není osvědčen ani nárok žalující strany ani jeho ohrožení podle § 381 ex. ř., bylo stížnosti vyhověti a změnou napadeného usnesení návrh na vydání prozatímního opatření zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Vychází-li se z tvrzení návrhu na prozatímní opatření (nikoliv žaloby), jest předmětem žádaného prozatímního opatření navrhovatelův nárok na ochranu proti zlehčujícím výrokům časopiseckého článku v příčině sašet, t. j. pomůcky, s níž navrhovatel ve svém závodě trvalou ondulaci provádí, a tím i proti tomuto způsobu jeho živnostenské činnosti ošetřování vlasů sašetami, kterýžto způsob prý zákazníci spojují s jeho podnikem. Zlehčování spatřuje navrhovatel ve výrocih článku otištěného v časopise »Kadeřnické listy«, jehož jest odpůrce, jak je nesporno, odpovědným redaktorem, že 1. práce sašetami je vyložený podvod, 2. že kadeřníci používáním sašet zničili by si to málo, co ještě mají, 3. že nákup sašet znamená zbavování se peněz za věc neužitečnou, a 4. že vlasy, které jsou ošetřeny sašetami, jsou jediná koudel a směřují do všech stran světových. Nelze pochybovati o tom, že rozšiřování těchto údajů bylo by způsobilé poškoditi podnik žalobcův a že ohledně žalovaného mohlo by býti uznáno, že jednal proti ustanovení § 10 zákona proti nekalé soutěži (zlehčování), kdyby neprokázal ve sporu pravdivost těchto údajů. Ve věcech nekalé soutěže, jak je důsledně judikaturou nejvyššího soudu uznáváno, jest návrhu na prozatímní opatření vyhověti, nelze-li již podle návrhu a osvědčení k němu učiněných míti za jediné možné, že žaloba bude bez dalšího zamítnuta (viz sb. n. s. čís.

8193, 9000, 9139, 9221, 9665, 11.587, 11.810, 12.023 a 12.998). To však nelze mít v souzeném případě jediné za možné, když bylo osvědčeno otištění pozastaveného článku v časopise, jehož jest odpůrce odpovědným redaktorem, a když v řízení o prozatímním opatření nelze případnou pravdivost tvrzení prý zlehčujících prokazovati a prováděti tak osvědčení nabízená odpůrcem k důkazu jeho námitek (sb. n. s. čís. 11.810). Nelze přisvědčiti vývodům napadeného usnesení, že navrhovatel neosvědčil zvláštní nárok, který by ho opravňoval žádati na odpůrci, by se zdržel kritiky této jeho kadeřnické pomůcky, protože i jiné kadeřnické firmy pracují se sašetami jako pomůckou, neboť souběh více soutěžitelů nevylučuje kteréhokoliv z nich z nároku na ochranu podle zákona proti nekalé soutěži. Stačilo, že pozastavený článek otištěn byl v časopise vydávaném žalovaným jako odpovědným redaktorem. Nárok na prozatímní opatření jest opodstatněn již touto skutečností, bez ohledu na jeho zavinění nebo vědomí skutku (sb. n. s. čís. 10.516). Mylně má rekursní soud za to, že chybí osvědčení, že žalovaný napadenou zprávu (článek) v časopise uveřejnil, t. j. sám do tisku dal, a že by inkriminovaný článek byl ve spojitosti s reklamou uveřejňovanou žalobcem v předložených jím časopisech, v nichž žalobce užíval pro propagovaný jím prostředek ondulační označení »obklad Aros«. Vždyť z reklam těch je vidno, že běží tu o prostředek sloužící k trvalé ondulaci vlasů bez elektrického proudu a bez přístroje, o jednoduché malé obklady, a tedy o sašety aneb sáčky, či obaly, jak je v napadeném usnesení uvedeno, jak to navrhovatel odkazem na přiložené inseráty osvědčuje, a jak tomu rozumí i odpůrce ve svém vyjádření. Není také na závadu, že se otištění stalo v odborném časopise »Pražský kadeřník«, když časopis ten, jak známo, bývá vyložen v officinách a dostává se tak do rukou zákazníků, kteří po přečtení pozastaveného článku mohou býti od provádění ondulace zmíněným způsobem odraděni.

Čís. 13924.

Zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n., o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům.

Čtrnáctidenní lhůta § 5 zákona se nečítá ode dne doručení dražební vyhlášky, nýbrž počíná běžeti, jakmile se dlužník dozvěděl o povoleném prodeji, po případě dnem výkonu zabavení.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1934, R I 1107/34.)

Návrhu dlužníka na odklad prodeje zabavených movitých věcí ustanoveného na den 16. června 1934, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Podle spisů byla dražba zabavených movitých věcí ustanovena na den 16. června 1934. Návrh povinné strany na odklad exekuce došel soudu 15. června 1934. Podle § 5 zákona čís. 33/34 sb. z. a n. má býti podán návrh na odklad exekuce podle § 1 odst. 1 a), tedy na odklad prodeje movitých věcí, nejpozději čtrnáct dnů před nařízeným prodejem. Učinila tedy tento návrh povinná strana pozdě, a bylo její návrh zamítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.